

noget nyt, er det ikke værdt at komme med det i en saa overvældende Grad, at Folk kunne blive forskrækkede derover. Men have vi først faaet det Princip indført, at vi ville have en personlig Formueskat, vil det ikke være saa svært lidt efter lidt at faa Folk til at indse, at der dog ikke til syvende og sidst er nogen Grund til, at den Formue, der er sat i Obligationer, det være sig Statsobligationer, Kommuneobligationer, Kreditforeningsobligationer, private Obligationer, eller den Formue, der er sat i Skibe eller Industri, eller hvad Pokker den er sat i, ikke lige saa godt og i samme Maade skal betale som de faste Ejendomme. Men jeg tror ikke, at man endnu er kommen saa vidt, saa jeg vover ikke en Gang at foreslaa en Forhøjelse af den halve pro mille., vi have foreslaaet i Skattekommissionen; det vover jeg ikke, men jeg vil kun bede dette høje Ting at lægge vel Mærke til, at kun gennem en saadan personlig Formueskat, der saa naturligvis tillige er grundet paa Ejendoms-taksation, hvad de faste Ejendomme angaar, er det, at man i Virkeligheden og i Sandhed kan faa en Værdibeskatning. Det andet kan man kalde Værdibeskatning, men det er det ikke.

Hvad den øvrige Del af Kildebeskatningen angaar, har jo Indkomstkildebeskatningen den Fejl, at hvis man vil forbinde den med en Indkomstskat eller rettere sagt gøre en Indkomstskat til Led i Kildebeskatningen, vil det ikke være muligt at gøre denne Indkomstskat til en progressiv Skat. Det er en Umulighed, det vilde stride imod Systemet, og jeg tror ikke, det vilde være muligt at faa det gjort. Naar nu Forholdene en Gang ere saaledes, at vi ere nødsagede til at have meget store Afgifter paa de almindelige Forbrugsartikler, som hvile og maa hvile paa hele Befolkningen og derigennem stærkest paa den mindre bemidlede, og man derfor maa anse det for ikke ubilligt, at man indfører en rimelig, moderat stigende Skala paa Indkomstskatten, saa vilde man ogsaa derved naa til den naturlige Konsekvens, at skulle vi have en Indkomstskat, maa det være en ren, personlig Indkomstskat og ikke en Del af en Kildebeskatning. Nu skal jeg tillige tillade mig den Mening, at man jo ganske vist efter det engelske System kan sige, at en Indkomstskat som den, Landstinget har foreslaaet, virkelig er en Del af en Kildebeskatning, men det er dog kun saa som saa. Det er i Virkeligheden at forlade Kildebeskatningens egentlige Princip, og det er i Virkeligheden en Anerken-

delse af, at Gennemførelsen af dens egentlige Princip er i høj Grad vanskelig, naar man ved Siden af Kildebeskatningen af fast Ejendom og Kapital har indført en personlig Indkomstskat. Nej, skulde man endelig have en fuldstændig Indkomstkildebeskatning, saa skulde man gaa over til det franske System med en Patentskat, Erhvervsskat etc. etc., men det ere vi langt fra her i Landet, og det ønskes vist ikke af nogen.

Jeg gjorde min Bemærkning om, at jeg ikke turde foreslaa at forøge den personlige Formueskat ud over, hvad Skattekommissionen har foreslaaet, for derigennem at komme til at sige, at hvor lidt jeg end beundrer denne Ejendomsskyld til Staten, kan jeg dog alligevel meget vel tænke mig, at man kom til en lav Ejendomsskyld til Staten; den behøvede nemlig kun at være det halve af, hvad Landstinget har foreslaaet. Landstinget har jo foreslaaet den som supplerende Landstingets Formue- og Indkomstskat op til saa meget, at man derigennem faar de Penge, som man mener, at Staten maa have i Stedet for de opgivne Skatter. Men opgiver man alle Grundskatterne, beholder *Skattekommissionens* Formue- og Indkomstskat og ved Siden deraf paalægger de faste Ejendomme en Skat af 0,6 pro mille, saa kommer man finansielt til akkurat det samme Resultat, som Landstinget er kommet til. Der er ogsaa tillige i Ejendomsskyldens Væsen — ganske bortset fra, at den kun hviler paa Ejerne —, men i dens Væsen som Skyld paa faste Ejendomme meget, der kan tale for at gøre den saa lille som muligt; thi det er sandt, hvad der er blevet sagt, at i alt Fald for Øjeblikket, som Forholdene nu ere, vil den komme til at hvile ikke saa lidt tungere paa de mindre Ejendomme fremfor paa de større. Og gør man den meget stor, nødsages man til at tænke paa at gaa saadanne Veje, som den første ærede Taler antydede, og som jeg jo ganske vist betragter som absolut ugennemførlige, og som jeg heller ikke vilde være med til, nemlig at gaa til en Slags progressiv Ejendomsskyld etc. Det tror jeg ikke, man vil være i Stand til at føre igennem, men i det Øjeblik, man gør Ejendomsskylden langt mindre, end den er foreslaaet oppe i Landstinget, saa vilde jo disse Ubilligheder, som den vilde kunne medføre, blive saa meget mindre.

Man vilde da ogsaa vel kunne finde sig i, at den blev anvendt ogsaa over for alle, hvad jeg vil kalde ny Ejendomme.